



ရှေ့ဝင်းလှိုင်

လောကသုံးပါးသခင်

(ဂျန်ချန်)

((Chapter 646 - 660))

စာစဉ် - (၉၄)

Chapter 646

မိန်းမလှလေးတွေရဲ့ ချစ်စိတ်

အားကြီးသူတွေ အတွက် အမြဲလို အားသာချက်ရှိပြီး အားနည်းသူတွေ အတွက်တော့ ချွင်းချက်မဲ့ ဆိုးကျိုး ခံစားကြ ရပါတယ်။ ဒါက သိုင်းပညာ ကမ္ဘာရဲ့ စည်းမျဉ်းပါပဲ။

ပွဲတော်မှာ လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပဲပေါ့။ ခွန်အား ကွာဟချက်က အဆင့် ကွာဟချက်ကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ အဆင့် ကွာခြားပြီ ဆိုကတည်းက ဆက်ဆံ ခံရပုံလည်း ကွဲပြားသည် ပေါ့လေ။

ပထမ ဦးစားပေး အဆင့်အတန်းနဲ့ နေထိုင်ခွင့် ရတယ်ဆိုတာ အဆင့်လေး အဖွဲ့အစည်းတွေ အတွက်ပါပဲ။ ကျန်အဖွဲ့တွေ အတွက်တော့ သူတို့ တွေ ဘယ်လောက် ပါရမီ ရင့်သန်နေပါစေ ခံစားပိုင်ခွင့် မရှိ။

ကျင့်ကြံခြင်းမှာ ဧတဒဂ် အဆင့် ရောက်နှင့်ပြီး ဖြစ်တဲ့ လူငယ်တွေကို ပထမတန်းစားလို့ သတ်မှတ်ပါတယ်။ ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ကိုးတွေကို ဒုတိယတန်းစား။ အဲဒီအောက်ကို တတိယတန်းစားလို့ မှတ်ယူလေရဲ့ ။

ပထမ တန်းစားတွေက နောက်ဆုံး လူ(၂၀) စာရင်း မရောက်ခင် အချင်းချင်း ပြိုင်ဖို့ မလိုအပ်။ တစ်ခြား အဆင့်နိမ့် ကျင့်ကြံသူတွေနဲ့ သာ

တွေ့ပေးပါတယ်။ ဒီစည်းမျဉ်းက မမျှတသလိုပါ။ သို့ပေမဲ့ ကျင့်ကြံခြင်း လမ်းစဉ် လျှောက်သူတွေအဖို့ ဒါသည် လက်သုံး စည်းမျဉ်း ဖြစ်ချေသည် တမို့။

သိုင်းပညာ ကမ္ဘာမှာ ကောင်းကောင်း ရှင်သန်ဖို့ လုံလောက်တဲ့ ခွန်အား ပိုင်ဆိုင်ရပါတယ်။ မဟုတ်ရင် တရားမျှတခြင်းကို ဘယ်လိုမှ ရှာဖွေလို့ မရပါဘူး။

ဂျန်ချန် တစ်ယောက် မူဂေါင်ချီ ဟန်ဆောင်ထားသည် မို့ နေရထိုင်ရ ကြပ်သလို ဖြစ်ရပါသေး။ မူဂေါင်ချီ ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်လောက် လျော့ချ ထားရသည် မို့လား။ တတိယ အတန်းအစားထဲ ဝင်နေသည် ပေါ့။ အဆင့်လေး အဖွဲ့အစည်း တပည့်ဖြစ်သည် နဲ့ အညီ ပထမအချီတော့ ဝင်မပြိုင် လိုက်ရပါဘူး။

ရာချီတဲ့ ကျန်အဖွဲ့ဝင် တပည့် လူငယ်တွေ စတင်တိုက်ခိုက် ကြပါပြီ။ ဂျန်ချန် ပွဲကို သေချာကြည့် နေပါတယ်။ အဆင့်ငါးနဲ့ ခြောက် အဖွဲ့အစည်း တပည့်တွေလည်း မခေကြပါဘူး။ ပါရမီရှင် မရှားပါးဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ တကယ် ရှားပါးတာသည် အရင်းအမြစ်။

သူတို့ အဖွဲ့အစည်း တွေတိုင်းမှာ ထွဋ်မြတ်မူလအဆင့် တစ်ယောက် အနည်းဆုံး ပါဝင်ကြပါတယ်။ တချို့ဆို ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ကိုးတောင် ရောက်နေနှင့်ကြပါပြီ။ ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ရှစ်ကို ချိုးဖျက် အဆင့်တက် ထားသူ (၂၀) ... (၃၀) လောက်တော့ အနည်းဆုံး ရှိမှာ ပါ။

ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ခုနစ် တွေကတော့ ဖောချင်း သောချင်းကို ပေါနေတော့တာပါပဲ။ အများ စုက ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ခြောက်တွေပေါ့။ သူတို့ တွေ အခုလောက် အဆင့်ပဲ ရှိနေရတာက အနန္တလွင်ပြင် အဆင့်နိမ့် အဖွဲ့အစည်းထဲ ဝင်ရောက် မိခဲ့ကြလို့ ပါ။ ဒါမို့ သူတို့ ပါရမီ

အရည်အချင်းကို အရောင်တင်ပေးမယ့် အရင်းအမြစ်က ရှားပါးလွန်းလှပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲကို တဒင်္ဂ လေ့ လာပြီးတဲ့ နောက် သူတို့ တွေထဲကနေ အဆင့်သတ်မှတ်ချက် စာရင်း ဝင်နိုင်မယ့်သူ နည်းနည်းပဲ ကျန်မယ်လို့ ခန့်မှန်းမိပါရဲ့ ။ အနန္တလွင်ပြင် နဂါးသတ်မှတ်ချက် စာရင်းမှာ (၁)ကနေ (၁၀၀) အတွင်း ဝင်တဲ့ သူတွေကိုသာ ထုတ်ပြန်ပါတယ်။

သူတို့ တွေထဲက အဲဒီ စာရင်းဝင်မယ့်သူ အယောက် (၂၀)တောင် ရှိပါ့မလား။

"ကြည့်ရတာ နန်းတော် ခေါင်းဆောင် ဒန်ချီ သုံးသပ်ချက် မှန်ကန်တဲ့ ပုံပဲ။ ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့် ခုနစ်အောက် ဘယ်သူမှ အဆင့်သတ်မှတ်ချက် စာရင်းဝင်ဖို့ မရှိဘူး။"

အဖိုးတန်သစ်ပင် အဖွဲ့အစည်းကို မဟာမိတ်ပြုဖို့ ဒန်ချီ လာတုန်းက အနန္တလွင်ပြင် ပွဲတော်နဲ့ အထွတ်အမြတ် မြေအကြောင်းကို ပြောသွားခဲ့သေးတယ်လေ။ အဲဒီချိန်တုန်းက ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ခုနစ် ရောက်ပြီး သူတွေသာ နဂါးအဆင့် သတ်မှတ်ချက် စာရင်း တစ်နေရာစာ ဝင်ဖို့ အခွင့်အရေး ရနိုင်တယ်လို့ ဆိုသည် ကိုး။

ဂျန်ချန် သေချာ တွက်ချက် ကြည့်မိပါတယ်။ သုံးချီလုံး လုံလောက်တဲ့ စွမ်းအားအချို့ ပြနိုင်ရင် ထိပ်ဆုံး လူ(၁၀၀)စာရင်း ဝင်နိုင်မယ်လို့ အကဲခတ်နိုင်ပါရဲ့ ။ ပထမအချီ ပြိုင်ပွဲ ဝင်မနွဲ့ရပေမဲ့ ဒုတိယအချီနဲ့ တတိယအချီ ပြိုင်ပွဲမှာ တစ်ဖက်လူကို အပြတ် ထိုးနှက် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ရင် သေချာပေါက် လူ(၁၀၀) စာရင်း ဝင်မှာ ပါ။

တော်ဝင် ဆေးနန်းတော် ဘက်ခြမ်းမှာ ရှန်ချင်းဟု န်နဲ့ ဂျင်မိုဘိုင် တို့က ဧတဒင်္ဂ အဆင့်တွေမို့ ပထမတန်းစားထဲ ပါဝင်ပါတယ်။ လင်ဘီအာ

နဲ့ နင်းချောင်တို့ ဆို ထွင်မြတ်မူလ အဆင့်ကိုး အမြင့်ဆုံးမို့ ဒုတိယ တန်း စား ဝင်လေရဲ့ ။

သူတို့ လေးယောက်လုံး နဂါးသတ်မှတ်ချက် စာရင်းဝင်ဖို့ အာမခံ ချက် အပြည့် ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာရင်းထဲ အမြင့်ဆုံး ရောက်အောင် သာ ကြိုးစား အားထုတ် ကြရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီထဲ မူဂေါင်ချီ တစ် ယောက်သာ တစ်နေရာ စာရင်းဝင်ဖို့ ခက်လိမ့်မယ်လို့ ရှန်ချင်းဟု န်တို့ တွေးနေ မိပါတယ်။ ဂျန်ချန် ဆိုတာ မသိဘဲကိုး။

အဆင့်လေး အဖွဲ့အစည်း တပည့်အားလုံး ပွဲကြည့် ပရိတ်သတ်ထဲ ပျံ့ကြံစွာ ဝင်ရောက် ကြည့်ရှုနေကြပါတယ်။ ဓားနန်းတော်က လူတွေဆို တော်ဝင် ဆေးနန်းတော်ဝင်တွေ တွေ့ရင် ဘုကြည့် ကြည့်လေရဲ့ ။ ဝမ် ဟန်ကို သူတို့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် သဘောတူ လက်ခံထား ကြပါတယ်။ ဒါမို့ ဆေးနန်းတော် တပည့်တွေဆို အသေအကြေ မုန်းတီး ကြလေသတည်းပေါ့။

အချင်းချင်း တွေ့ကြရင် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အော်ရာတွေနဲ့ တစ်ဖက်လူကို ဖိနှိပ်ဖို့ ကြိုးစား တတ်ကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဝမ်ဟန်။ မူဂေါင်ချီ အပေါ် သူမုန်းတဲ့ အပြိုးတရားက ဂျန်ချန် ပြီးရင် ဒုတိယ လိုက်ပါတယ်။ အစောနက အရှက်ကွဲခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ ရှန်ချင်းဟု န်ကို တတိယ ဦးစားပေး စာရင်းသာ သွင်းလိုက်ပါပြီ။

"မူဂေါင်ချီ ... "

ဝမ်ဟန်ရဲ့ အေးစက်စက် မျက်ဝန်းအစုံက စူးရဲလာပါတယ်။ သတ်ဖြတ်ခြင်း အငွေ့အသက်တွေလည်း လွင့်မျော လာခဲ့ပါပြီ။ ဒါကို ဖုံးကွယ်ဖို့ သူမကြိုးစား။

မူဂေါင်ချီကို တွေ့တာနဲ့ အဆက်မပြတ် သဏ္ဍာန်မဲ့ အငွေ့အသက်

တွေ သုံးပြီး ဖုံးလွှမ်း တိုက်ခိုက်ပါတယ်။ တစ်ဖက်လူ သေမှ ကျေနပ် မယ့် အသွင်ကို ဆောင်လေရဲ့ ။ ဝမ်ဟန်က မောက်မာသူပီပီ သူ့ ခွန်အား ကို ဖုံးကွယ်မထားဘဲ ညှာတာခြင်း ကင်းမဲ့ပါတယ်။

သို့ပေမဲ့ သူ့ဆီက ထုတ်လွှတ်တဲ့ ဧတဒဂ် အော်ရာတွေက မူဂေါင်ချီ အနီး ရောက်သွားတာနဲ့ ပင်လယ်ထဲ ပစ်ချလိုက်တဲ့ ခဲလုံးလေးလို ပျောက်ကွယ် သွားရစမြဲ။ ဝမ်ဟန် မျက်လုံး ပြူးသွားပါတယ်။

တော်ဝင်ဆေးနန်းတော် ဆိုတာ သူတို့ ရဲ့ ဘယ်တော့မှ ကြေလည်ဖို့ မရှိတဲ့ ရန်သူတော် အဖွဲ့အစည်းလေ။ ဓားနန်းတော်က အမြဲတမ်းလိုလို တစ်ဖက် ရန်သူအဖွဲ့ တပည့် လက်သားတွေကို ရန်စစော်ကား တိုက်ခိုက်လေ့ ရှိပါတယ်။

မူဂေါင်ချီ သစ်သား ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းပုံ ပိုင်ဆိုင်တာ မှန်တယ်။ ဓား နန်းတော်လည်း သူ့ဆေးပညာ အရည်အသွေးကို ဂုဏ်တင် လေးစားကြ ပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ သိုင်းပညာကျ သာမန် မဟုတ်ဘူး လား။ ဝိညာဉ် စိတ် အသိကလည်း အဲလောက် မခိုင်မာလှ။ ဒီလို တွေးထင် ထားတာကြောင့် ဧတဒဂ် အဆင့် အော်ရာတွေ ထုတ်သုံးလို့ အဆက်မပြတ် ဝိညာဉ်ကို ထိုးနှက် တိုက်ခိုက် လိုက်တာပါ။

သူ့ရည်ရွယ်ချက်က ရှင်းပါတယ်။ မူဂေါင်ချီရဲ့ ဝိညာဉ်စိတ်အသိ ပျက်စီးသွားရင် တိုက်ပွဲ ဝင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ပြီး စိတ် အခြေ ပြိုကွဲသွားပြီ ဆိုမှ ဖြင့် ဆေးလည်း သန့်စင် နိုင်တော့ဖို့ မရှိနိုင်။ အဘက်ဘက်က တွက်ချက်ပြီး တိုက်ခိုက် လိုက်ကာမှ မျက်လုံးပြူး လာ ရတဲ့ အဖြစ်။

သူ့အင်အားကုန် ထုတ်သုံးပြီး တစ်ဖက်လူကို ဖိနှိပ်ဖို့ ကြိုးစားပါ တယ်။ သို့ပေမဲ့ မူဂေါင်ချီ ဝိညာဉ် စိတ်အသိက တည်ငြိမ်နေရုံမက ဖိ

အားဒဏ်ကို ခံနေရပုံလည်း မပေါ်။ ဧတဒဂ် အော်ရာကို သတိတောင် ထားမိပါရဲ့ လား။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မူဂေါင်ချီ ဘယ်တုန်းက အခုလောက်ထိ စွမ်း အားကြီး လာရတာလဲ"

ဝမ်ဟန် တစ်ယောက် မူဂေါင်ချီ အပြောင်းအလဲကို အခုထိ မ ယုံကြည်နိုင်သေး။ အေးစက်စက်သာ ငေးကြည့် နေမိလေရဲ့ ။

နောက်ဆုံး ဝမ်ဟန် အချုပ်ကို စဉ်းစားမိသွားပါပြီ

"ဟမ့် ... ဆေးနန်းတော်က မူဂေါင်ချီ သိုင်းပညာ ကျင့်ကြံခြင်း အ ဆင့် နိမ့်ပါးလှတာ သိလို့ ပညာရှင် တစ်ယောက်ကို သူ့အနား ရုပ်ဖျက် စောင့်ကြပ် နေစေတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ မူဂေါင်ချီရဲ့ လက်အောက်ငယ်သား ပုံစံ လိုက်လာတဲ့ လူက သူ့ကို ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ ပညာရှင်ပဲ။ ဒါမို့ ငါ ကိုတောင် အစောတုန်းက အရှက်ခွဲရဲ့ခွဲတာ"

တကယ်တမ်း ဟန်းအာက ဂျန်ချန် နံဘေး သိမ်မွေ့စွာပဲ တစ်ချိန်လုံး ထိုင်နေခဲ့ပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲ စင်မြင့်ပေါ်က တိုက်ပွဲကို သူမ စိတ်မဝင်စားပါ ဘူး။ ဒီအတိုင်း ငြိမ်ငြိမ်ကလေးသာ နေလေရဲ့ ။ အဲဒါကိုက ဝမ်ဟန်ကို အထင်လွဲ သွားစေပါတယ်။ သူမက မူဂေါင်ချီကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ဆေးန န်းတော်က လွှတ်လိုက်တဲ့ ပညာရှင်။

အခု တစ်ကြိမ်မှာ ဟန်းအာ အတွက် ပထမဆုံးအကြိမ် ဂျန်ချန်နဲ့ နီး နီးကပ်ကပ် နေဖူးတာပါ။ ဂျန်ချန် သူ့ကိုယ်သူ မူဂေါင်ချီလို ရုပ်ဖျက်လို့ ကိုယ်ပိုင်အော်ရာတွေ ဖျောက်ထားပေမဲ့ ဟန်းအာ တစ်ယောက် သူ့ဆီ က ပျံလွင့်နေတဲ့ ကိုယ်ငွေ့နဲ့ တင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လုံခြုံတယ်လို့ ခံစား ရပါတယ်။

ဟိုးတစ်ချိန်တုန်းက ယောက်ျားသား တစ်ယောက်ရဲ့ အနံ့ကို သူမ အော့အန်ချင်သလို ခံစားရပါတယ်။ ဂျန်ချန်ကတော့ တစ်ခြား ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ မတူသလိုပါ။

တကယ်တမ်း ဟန်းအာရဲ့ မူလဇာတ်မြစ်က သိပ်ပြီးခမ်းနား ထည်ဝါ လွန်းပါတယ်။ ရှင်သန် မွေးဖွားခဲ့ရတဲ့ နေရာ ... ကျင်လည်ခဲ့ရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ... နေထိုင်သူတွေရဲ့ အဆင့်အတန်း။ အားလုံးပဲ အနန္တ လွင်ပြင်ထက် အဆပေါင်း များစွာကို သာလွန်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဟန်းအာ ရင်ထဲ ဂျန်ချန်လို လူငယ် တစ်ယောက်က ပေးတဲ့ သဘာဝအတိုင်း နွေးထွေးခြင်း အငွေ့အသက်ကို တစ်ခါမှ မခံစားဖူးခဲ့ပါဘူး။ အသက်(၂၀) အတွင်း ဒီလိုရင်ကို လှိုက်ဖိုအေးချမ်း လုံခြုံစေတဲ့ ခံစားချက်မျိုး မရစဖူး။

တကယ်ဆို ဂျန်ချန်က အရှေ့စီရင်စုမှာ မွေးဖွားခဲ့သမို့ ဒီကမ္ဘာကြီးထဲ အနိမ့်ကျဆုံး လူသား တစ်ယောက်လို့ ထင်မှတ်ချင်စရာပါ။ သူဆက်ဆံ ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ဘဝမျိုး သူမတစ်ကြိမ်တောင် မမြင်ဖူးခဲ့။ ဒီလိုနဲ့ သူ့ဘဝ ဇာတ်ကြောင်းကို သူမ စသိခဲ့ရပါတယ်။

အကြီးအကဲရှုန်းက ဂျန်ချန်ကို အရှေ့စီရင်စု နိုင်ငံမှာ စသတိထား မိခဲ့တာပါ။ တုနိုင်းမဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် တောင်တန်းပေါ် သူမ ရောဂါထတာ စိတ်လာတဲ့ အချိန် ဂျန်ချန်ဆီ ပထမဆုံး အကြိမ် သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ကြရပါတယ်။

အဲဒီမှာ သူမ နေ့ရက်တွေ အဓိပ္ပာယ် ရှိလာသလိုပါ။ နောက်ပိုင်း အဖိုးတန် သစ်ပင်အောက်မှာ ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ကို တက်တော့ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်ကြီးကြောင့် ရင်ထဲ ပိုလို့ လှိုက်ဖို လာရပါတယ်။ ဘယ်လို ကောင်လေး ပါလိမ့်။

တော်ဝင် ဆေးနန်းတော် နှင်းဆီ တောင်ကြားမှာ လည်း ဘယ်သူ့ကို မှ ဦးမကျိုးခဲ့သလို ကျင့်ကြံခြင်း အဆင့်ကလည်း တရိပ်ရိပ် တက်လာ နေသတဲ့ လေ။ ဘယ်လောက်တောင် ဆန်းကျယ်လွန်း လိုက်သလဲလို့ ။

တံလျှပ်တောင်ပေါ်မှာ (၃)နှစ် နီးပါးလောက် အချုပ်ကျနေတုန်း သူမ ရှိတဲ့ နှင်းဆီ တောင်ကြားမှာ နေ့တိုင်း အထီးကျန်ခြင်းကို ခံစားလာရပါတယ်။

ဒါကတော့ ဟန်းအာ ခံစားချက် တချို့ ပေါက်ဖွား ရှင်သန်လာရတဲ့ အပိုင်းပါ။ အခု သူ့ကိုယ်သူ ရုပ်ဖျက်လို့ အော်ရာတွေ ဖျောက်ဖျက်ထား ပေမဲ့ သူမမျက်လုံး မှိတ်ထားရင်တောင် ပြိုင်ဘက်ကင်း အငွေ့အသက်ကို ခံစားလို့ ရပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲ စင်မြင့်အထက်က ဓားချင်း ထိခတ်သံတွေ ညံ့လို့ ရှိသလို လေပြည်လေးတွေ ဟန်းအာ မျက်နှာပြင်အထက် တိုက်ခတ် နေပါတယ် ။ နံဘေးမှာ လည်း ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်နဲ့ ။ ဒီလို အခိုက်အ တန့်ကို ထာဝရသာ ရှိသွားချင်စမ်း ပါဘိတော့။ ပင်လယ်ရေ မခန်း သရွေ့ သူမ ထာဝရ ပျော်သွားရမှာ ပါ။

မျိုးဆက် သက်ရောက်ကျိန်စာ မပျောက်လည်း ဘာအရေးလဲ။ မျိုးရိုး အဆင့်အတန်း မတူတော့ရော ဘာအရေးလဲ။ သူမ ခံစားချက်တွေကို ဘယ်တော့မှ ဖွင့်ဟ ဝန်ခံခဲ့ခြင်း မရှိရင် တောင် ဒီလူငယ်လေးနဲ့ ထူးခြား တဲ့ ကုန်းမြေကြီးမှာ ထာဝရ နေထိုင် သွားချင်ပါတယ်။ အဲဒီချိန် လှပတဲ့ ပုံရိပ်လေး ချဉ်းကပ် လာသည် မို့ သူမစိတ်ကူးယဉ် ခံစားချက်တွေ ပြယ် လွင့် သွားခဲ့ရပါပြီ။

လင်ဘီအာရဲ့ ကျက်သရ အဖြာဖြာ ဝင်းလက်နေသလို ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ပုံရိပ်ကလေးက ဂျန်ချန် အနီးပါး ထိုင်ချလိုက်ပါပြီ။

"ဂျူနီယာ မောင်လေး ... အဲဒီဝမ်ဟန် ဆိုတဲ့ အကောင်က ကောက်ကျစ် ဉာဏ်များ တယ်။ သူ့ကို သတိထားပါ"

ဂျန်ချန် တည်ငြိမ်စွာပဲ ပြုံးလေရဲ့ ...

"သူက ဓားခုတ်ကောင် တစ်ကောင်ထက် မပိုဘူး။ ဘယ်လောက် ခုန် နိုင်မလဲ စောင့်ကြည့် ကြတာပေါ့"

ဒီစကားတွေကို ဂျန်ချင်းဟု န် ပြောလာခဲ့ရင်တောင် လင်ဘီအာ နှာခေါင်းရှုံ့မိဦးမှာ ပါ။ ဘာလို့ ဆို ကြားလုံး ထုတ်တတ်တဲ့ လူမျိုးဆို သူ မ အရမ်းမုန်းသည် ကိုး။ သို့ပေမဲ့ ဂျန်ချန် နှုတ်ခမ်းက ထွက်လိုက်တဲ့ စ ကားလုံးတိုင်းကိုကျ ရင်ထဲကနေ လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲကို ယုံကြည်ပါရဲ့ ။ သူမဘယ်လောက် သန်မာ အားကောင်း နေပါစေ။ အေးစက် နေပါစေ။ ဂျန်ချန် အရှေ့ကျ ဖြူစင်တဲ့ သိုးငယ် လေးလို ဖြစ်စမြဲ။

တော်ဝင် ဆေးနန်းတော်ကို ဂျန်ချန် ဝင်လာတဲ့ အခိုက်အတန့်ကို သူ မ မှတ်မိပါသေးတယ်။ ထွဋ်မြတ်မူလ ပထမ အဆင့်သာ ရှိသေးတဲ့ ကောင်ကလေးက (၄)နှစ်တာ ကာလအတွင်း ဧတဒဂ် ပထမအဆင့်ကို ရောက်သွားခဲ့ပြီတဲ့ လေ။

သူမတောင် ထွဋ်မြတ်မူလ အမြင့်ဆုံး အဆင့်သာ ရှိပါသေးတယ်။ နောက်ဆုံး အဆင့်ကို မကျော်ဖြတ် နိုင်သေးပါဘူး။ (၄)နှစ်လုံး ဂျန်ချန် က ကျင့်ကြံခြင်းကို အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်ထားနိုင်ပုံ ရပါတယ်။ သူမက ဖြင့် ဟိုးကာလတွေ ကတည်းက နောက်ဆုံး အဆင့်ကို မကျော်ဖြတ် နိုင် ခဲ့တာပါ။

တခြားလူ တစ်ယောက် အပေါ် အထင်ကြီးစိတ်မရှိတဲ့ လင်ဘီအာ တစ်ယောက် ဂျန်ချန်ကို အပြည့်အဝ ယုံကြည်ကိုးစား မိခဲ့ပါပြီ။ သူ့ကို အ ကန့်အသတ်မရှိတဲ့ တွင်းနက် တစ်မျိုးလို ခံစားရစေပါတယ်။ အံ့မခန်း

တဲ့ အရည်အသွေးလည်း ထပ်ခါထပ်ခါ ပြနေသည် လေ။ ဆေးပညာကို ကြည့်မလား။ သိုင်းပညာ ပါရမီလား။ တကယ့်ကို အဆုံးမဲ့ပါပဲ။ ခန့်မှန်း ရလည်း ခက်ပါတယ်။

ဂျန်ချန်ကို သူမ ရင်ထဲမှာ တစ်နေရာ ပေးထားခဲ့ပြီ ဆိုပေမဲ့ အေး စက်တဲ့ အမူအကျင့်ကြောင့် နွေးထွေးမှုကို ထုတ်မပြတတ်ခဲ့ပါဘူး။ ကောင်လေးကို ပြောချင်တဲ့ စကားတွေမှ အများကြီးပါ။ ပြောမယ်ကြံတဲ့ အချိန်တိုင်းလည်း လျှာဖျားမှာ တင် ပျောက်သွားခဲ့ရတာ များ ပါတယ်။ ဘာမှ မဟုတ်သလို ဟန်ဆောင်ခဲ့ရတဲ့ အကြိမ်တိုင်းပဲ ရင်ကို လှိုက်ခါစေ လေရဲ့ ။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ မိန်းကလေး ဟန်းအာ ရင်ထဲ သက်ပြင်းတစ် ချက် တီးတိုး ကျသွားပါတယ်။ သူမက မြင့်မြတ်ပြီး ဉာဏ်ပညာ ကြီးမား သလို လက်မထပ်ရသေးတဲ့ တော်ဝင် အိမ်တော် သမီးပျို တစ်ယောက် လေ။

သူမ အပြုအမူ တွေတိုင်းမှာ တည်ငြိမ် အေးဆေးတဲ့ အသွင်ရှိသည် မို့ တစ်ခြား တော်ရုံလူ တစ်ယောက်က သူမကို နားလည်ဖို့ ခဲယဉ်းပါ လိမ့်မယ်။

အချစ်ရေး အချစ်ရာ ပေါ်လာပြန်တော့ လင်ဘီအာကို အားကောင်း တဲ့ ပြိုင်ဘက် တစ်ယောက်လို့ မြင်ပေမဲ့ မကောင်းတဲ့ မနာလို ဝန်တိုစိတ် မဖြစ်မိပါဘူး။ ငါကြိုက်ချင်တာကို ကြိုက်မယ်။ တခြား ဘယ်သူတွေ ဘယ်လို မြင်လာမှာ ကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘူး။

Chapter 647

ဓားပညာ စွမ်းပြပြီ

မူဂေါင်ချီက လင်ဘီအာလို မိန်းမချောလေးနဲ့ နံဘေး ယှဉ်တွဲထိုင်လို့ ရယ်ရယ်မောမော ပြောနေတော့ ဝမ်ဟန် တစ်ယောက် အံ့ကို တင်းတင်း ကြိတ်လို့ ဒေါမာန်အဟုန် ပြင်းစွာ ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။

"ခွေးမသား။ မင်းကို နည်းနည်းပါးပါး ပျော်ခွင့် ပေးထားဦးမယ်။ သိုင်းပညာ ပြိုင်ပွဲကျရင် ဓားနန်းတော် တပည့်တွေနဲ့ တွေ့ကြည့် မင်းကို ဆယ်ပိုင်းလောက် ခုတ်ထစ် ပိုင်းဖြတ် ပစ်ရသေးတာပေါ့။"

ပထမ အချီ သိပ်မကြာလိုက်ခင်ပဲ ပြီးသွားခဲ့ပါပြီ။ ဒုတိယ အချီ ပြိုင်ပွဲ စတင်ဖို့ ကြေညာပါတယ်။ ဂျန်ချန်လည်း ပါဝင် လာရပါတယ်။

သူ့ပြိုင်ဘက်က အဆင့်ငါး အဖွဲ့အစည်းက ထွင်မြတ်မှုလ အဆင့်ခုနစ် တစ်ယောက်ပါ။ နာမည်က ဖန်းပေါင်။ ဓားပညာရှင် တစ်ယောက်။

ပထမ အချီကတည်းက သူ့လှုပ်ရှားမှုတွေကို ဂျန်ချန် အကဲခတ် မိပါတယ်။ 'အမြန်နှုန်း' ကို အလေးပေးပါတယ်။ သိုင်းပညာ ကျင့်စဉ် အားလုံးမှာ အမြန်နှုန်း သာလျှင် ချိုးဖျက်၍ မရလို့ ဆိုသည် ကိုး။ ဓားပညာရှင် တော်တော်များများက ဓားကျင့်စဉ် (၃)မျိုး ထက်ပိုပြီး မလေ့ကျင့်ကြပါဘူး။

အဲဒီ ပညာတွေကိုသာ ပိုပိုနက်ရှိုင်းသထက် နက်ရှိုင်းစေဖို့ လေ့ကျင့်

ကြပါတယ်။ မြင့်မားတဲ့ အဆင့်တစ်ခု ရောက်စေဖို့ ကြိုးစားကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် သာမန်ထက် လွန်ကဲတဲ့ အမြန်နှုန်းကိုပေါ့။ ထူးကဲပြည့်စုံ အဆင့်ထိ ရောက်အောင် လေ့ကျင့်ပြီး အမြန်နှုန်း ပြိုင်ဘက်ကင်းရင် သူတို့ ဘဝ အာမခံချက် ရှိသွားပါပြီ။

‘လျှင်မြန်ခြင်း’။ ဒါက ဓားပညာရှင် အများ စု ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ သဘောတရားပါ။ ဖန်းပေါင်လည်း ထိုနည်း လည်းကောင်းပဲပေါ့။

"လေပြင်း အဖွဲ့က ဖန်းပေါင်။ ကျေးဇူးပြုလို့ ပညာ ဖလှယ်ချင်ပါတယ်"

ဖန်းပေါင်က ဓားသမား ပီပီ စကားပြော ပြတ်ပါတယ်။ စင်ပေါ်ကို ခြေချ ကတည်းက အပိုစကား မဆိုပါဘူး။ ဂျန်ချန်ကို အရိုအသေပြုလို့ တိုက်ခိုက်ဖို့ သာစပါရဲ့ ။ သူ့လက်ထဲက ဓားအငွေ့အသက် ကလည်း တရှိန်ရှိန် တောက်ပလာသလို တိုက်ပွဲဝင် စွမ်းအားတွေ ဖောက်ခွဲ ထွက်ပေါ်လာပါပြီ။

"တော်ဝင် ဆေးနန်းတော်က မူဂေါင်ချီပါ။ စလို့ ရပြီ"

ဖန်းပေါင် ခေါင်းညိတ်ပါတယ်။ ပြီးတဲ့ နောက် အသံတိုးတိုးနဲ့ ...

"ဓားမှာ မျက်စိမပါတာမို့ ဂရုစိုက်ပါ"

ရွှမ်း ...

စကားဆုံးတာနဲ့ ဓားအရိပ် လှုပ်ရှားသွားသလို အပြာရောင် အလင်း ကွေး တစ်ခု (၃)ပေလောက် အထိ ထိုးတက် သွားခဲ့ပါပြီ။ ကောင်းကင်မှာ ထွန်းတောက်နေတဲ့ နေအလင်းရောင်နဲ့ ရောယှက်လို့ စင်အထက် အလင်းလှိုင်းတွန့်တွေ အများကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

လခွမ်း။ မြန်လှသည်လား။ ဂျန်ချန် ကမန်း ကတန်း ရှောင်တိမ်း ရပါ

တော့တယ်။

စင်ပေါ်မှာ ဂျန်ချန်သာ မူလရုပ်သွင်နဲ့ တကယ် စွမ်းအားကိုသာ ထုတ်ဖော် တိုက်ခိုက်ရရင် သာမန် ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့် ခုနစ်လောက် ကို လက်ဖျစ် တစ်ချက် တီးလောက်နဲ့ သတ်ပစ်လို့ ရပါတယ်။ အခုတော့ မူဂေါင်ချီ အဖြစ် နေရတဲ့ အပြင် တစ်ဖက်လူက အငြိုးအတေး ဘာမှ မရှိ သည် မို့ သေစေလို့ မရ။

ဒီဖန်းပေါင် ဆိုတဲ့ ကောင်လေးက ရိုးသားပုံ ရပါတယ်။ ဓားချက် တိုင်းမှာ တိုက်ပွဲဝင် စွမ်းအားအပြည့် ဆိုပေမဲ့ သတ်ဖြတ်ခြင်း အငွေ့အ သက်တွေ မခံစားရပါဘူး။

အဆင့်ငါး အဖွဲ့အစည်း တပည့် တစ်ယောက်အနေနဲ့ မူဂေါင်ချီရဲ့ အ ဆင့်ကို သိထားပုံပါပဲ။ ဒါကြောင့် သေစေလောက်တဲ့ ဓားချက်မျိုး ထုတ် သုံး မလာခဲ့တာ ဖြစ်ဟန်ရပါတယ်။ တစ်ဖက်လူက ညှာမှ ဖြင့် ဂျန်ချန် လည်း ပြိုင်ဘက်ကို အခွင့်အရေး ပေးရမှာ ပေါ့။

ယုန်တစ်ကောင်လို သူ့ခုန်ပေါက် ရှောင်တိမ်းလို့ သာ နေလိုက်ပါ တယ်။

"ကောင်းလိုက်တဲ့ အရွေ့။ ထပ်လာမယ်"

ပြိုင်ဘက်က မခေတာကို သိလိုက်ရပြီမို့ ဖန်းပေါင် ဓားကွက်က ရုတ် ချည်း ဧရာမ လှိုင်းလုံးကြီးတွေ အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပုံ ရပါတယ်။ တစ် လုံးထက် တစ်လုံးက ပိုစွမ်းအား ကြီး လာပြီး ဂျန်ချန်ကို ကြိတ်ချေတော့ မလို တိုးဝင် လာလေရဲ့ ။

အဆင့်ငါး အဖွဲ့အစည်းရဲ့ ပါရမီရှင် တပည့် တစ်ယောက်က အဆင့် လေး အဖွဲ့အစည်း တပည့် မူဂေါင်ချီကို အပြတ်နှိပ် နေသလိုပါ။

နှင်းဆီတောင်ကြား အာဏာစိုး နယ်မြေကို ဂျန်ချန် ရောက်စတုန်းက ရှန်ချင်းဟု န် နောက်လိုက်လို ဖြစ်နေတဲ့ ဝေါင်ဇီဖန်းနဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဝေါင်ဇီဖန်း တိုက်ကွက်တွေက ဖန်းပေါင်ထက် ပိုပြင်းထန် ရက်စက်တာပေါ့။

အခု ဖန်းပေါင် သုံးနေတဲ့ ဓားပညာက မဆိုးပါဘူး။ အရင်းအမြစ်ကြောင့်သာ စွမ်းသင့်သလောက် အစွမ်းမထက် သလို ဖြစ်နေတာပါ။ ဓားတာအို အနှစ်သာရ အချို့ကိုတောင် သူထိတွေ့မိ ပြီးလောက်ပါပြီ။

သို့ပေမဲ့ တစ်ပိုင်းတစ်စ လောက်သာ မြင်တွေ့နေရသေးပုံ ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ တောင် ဖန်းပေါင်ရဲ့ ဓားကွက်အဟု န်က ရပ်တန့်လို့ မရနိုင်တဲ့ မာန်တွေအပြည့် ပါဝင်လေရဲ့ ။

မြန်ဆန်တယ် ... ပြင်းထန်တယ် ... ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘူး။

ဒါကိုကြည့်ရင် သူ့ဓားအပေါ် မြှုပ်နှံထားတဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ဝိညာဉ်ကို မြင်တွေ့နိုင်စွမ်းရဲ့ ။ သူ့ဘဝ တစ်ခုလုံးကို တိုက်ကွက်တိုင်း အပေါ် ထည့်သွင်း ထားပါတယ်။ ရန်သူကို တစ်ချက်ထိရုံနဲ့ ပိုင်းခနဲ လဲကျ သွားစေနိုင်လောက်သည် အထိ စွမ်းရဲ့ ။

ဓားအပေါ်ထားတဲ့ သူ့စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ဂျန်ချန် အတော်ကြီး လေးစားသွားမိပါပြီ။ ဖန်းပေါင်က အဲလောက် အစွမ်းမထက် သေးတာ မှန်တယ်။ ဓားအပေါ် တစ်ဘဝလုံး ပုံအပ်ထားသည် အထိ ရူးသွပ်မှုကတော့ လေးစားသမှု ပြုဖို့ ထိုက်တန်သည် လေ။

"ဓားရူး တစ်ယောက် အဆင့်ငါး အဖွဲ့အစည်းကို ဝင်နေသတဲ့ လား။ ကိုယ်ပိုင် တာအိုအပေါ် အခုလောက် သစ္စာရှိ လွန်းနေရင် ကြမ္မာကောင်းနဲ့ သာ ကြုံကြိုက်ကြည့် သူ့ပြိုင်ဘက် အားလုံးကို အဝေးကြီးမှာ ချန်ထားခဲ့ နိုင်လိမ့်မယ်။ ဖန်းပေါင်က မသွေးရသေးတဲ့ ကျောက်ရိုင်းတုံးပဲ"

ဒီလို ပါရမီရှင် ရတနာမျိုး သူသဘောကျပါတယ်။

ရှောင်တိမ်းချည်း နေရာကနေ သူ့အနောက်ကို ရုတ်ချည်း ခုန်ဆုတ် လိုက်ပါတယ်။ နောက်ကျောဘက်လည်း လက်ရောက် သွားခဲ့ပါပြီ။

"ဓားပညာ ဖလှယ်ကြတာပေါ့"

ဖန်းပေါင်က ရန်သူကို ဘယ်တော့မှ အထင်မသေးခဲ့ဖူးသလို ကြောက်လန့်စိတ်လည်း မရှိပါဘူး။ စင်ပေါ် မတက်ခင်တည်းက မူဂေါင် ချီရဲ့ ဆေးပညာ အရည်အချင်းနဲ့ ကျော်စောခြင်းကို နားလည် ထားပြီး သားလေ။ သိုင်းပညာမှာ အဲ့လောက် မဟုတ်ဘူး တဲ့ ။

သို့ပေမဲ့ ဒီအချက်အလက် တွေကြောင့်နဲ့ သူမပေါ့ဆခဲ့ပါဘူး။ အတော်ကြာ တိုက်ခိုက် ပြီးတဲ့ နောက် တစ်ဖက်လူရဲ့ သိုင်းပညာ အသိ အမြင်က သူလိုက်မမှီ နိုင်သည် အထိ နက်ရှိုင်းလွန်းတာကို ခံစားမိ လာ ရပါတယ်။

စင်အောက်က လူတွေတော့ ဖန်းပေါင် တစ်ယောက် မူဂေါင်ချီကို အ ဆက်မပြတ် ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက် နေတာကြောင့် သေချာပေါက် နိုင်ပြီလို့ တွက်ကြပါတယ်။ မူဂေါင်ချီ ဘက်မှာ အခုထိ တစ်ချက် ကလေးတောင် တုံ့ပြန်နိုင်စွမ်း မရှိဘဲကိုး။

ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းမှာ သူ့ပြိုင်ဘက်က စင်ပေါ်မှာ အေးအေးလူလူ ရှိနေဆဲလို့ ဖန်းပေါင် နားလည်ပါရဲ့ ။ ဘယ်လိုတန်ဖိုးကြီး ရတနာမျိုးမှ ထုတ်သုံး လှည့်စား မလာခဲ့ဘူးလေ။ ခြေကွက် တချို့သာနင်းပြီး အရူး တစ်ယောက်လို ဟန်ဆောင်လို့ ဖရိုဖရဲ ရှောင်တိမ်းလို့ သာ နေပါတယ်။ ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ ဓားချက်တွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အသာအယာ လွတ်မြောက်စေတာ ဘယ်လိုတောင် အစွမ်း ထက်လိုက်သလဲ။

ဓားပညာ ယှဉ်ပြိုင်ကြပါပြီ။ ပိုဆိုးလေစွ။ ဂျန်ချန့် ပုံစံက ကိုးယိုကား
ယား ဖြစ်လာပါတယ်။ မှောက်ထိုးလဲမလို ဖြစ်လိုဖြစ်။ စင်အောက် ပြုတ်
ကျမလို ခုန်ဆွခုန်ဆွ လုပ်လိုလုပ်နဲ့ ။ အောက်က လူတချို့ ရယ်မောကြ
လေရဲ့ ။

တစ်ဖက်မှာ ဖန်းပေါင် ကိုယ်အထက်ကနေ ချွေးစေးတွေ ထွက်လာ
ပါတယ်။ ပိုပြီးတိုက်ခိုက်ရလေ ပိုချောက်ချား လာလေ။ သူဘယ်လို ဓား
ချက်မျိုးကို အင်အား အပြည့် ထုတ်သုံးနေပါစေ တစ်ဖက်လူက
ခြေလှမ်း တစ်ချက် မမှားဘဲ ရှောင်တိမ်း သွားနေစမြဲပါ။ ဓားတာအို အစ
စ်အမှန် သဘောတရား တွေကို မဖမ်းဆုတ်နိုင်ဘဲ ဒါမျိုး လုပ်နိုင်ဖို့ မလွ
ယ်။

တစ်ခြားလူ တစ်ယောက်ယောက် သာဆို ဒါမျိုး အခြေအနေ ကြုံလို
က်တာနဲ့ ယုံကြည်ချက် ပြုလဲ သွားရနိုင်ပါတယ်။ ဖန်းပေါင်ကတော့ သ
တ္တိ မကြောင်ပါဘူး။ ပိုတောင် အားစိုက်ထုတ်လို့ ဓားကွက် အစုံကို အဖုံ
ဖုံ ထိုးခုတ် ပိုင်းဖြတ် တိုက်ခိုက်ပါတော့တယ်။

ဆန်းကျယ်တဲ့ သူ့ဓားပညာ သဘောတရား အချို့ကိုလည်း အခုမှ ပို
ဖမ်းဆုတ် လာနိုင်သလိုပါပဲ။ သူကြုံတွေ့ခဲ့သမျှ ... သိသမျှ အိတ်သွင်ဖာ
မှောက် အသုံးပြု တိုက်ခိုက်ရသည် ကိုး။

သူက ဓားပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် အတော်လေး ဗဟု သုတ ကြွယ်ဝပါ
တယ်။ အသိအမြင် များ ပြားပါတယ်။ ဓားပညာနဲ့ ဓားဆန္ဒတွေကို
အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းလည်း အပြည့်။ သို့ပေမဲ့ နှစ်ယောက်
သား ‘အမြန်နှုန်း’ မကွာခြား ကြပါဘူး။

နာရီဝက်လောက်အကြာ အခြားစင်တွေ ပေါ်ကနေ အနိုင်ရရှိသူတွေ
ထွက်ပေါ် လာကြပါပြီ။ ဂျန်ချန်ကတော့ အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့် ခုခံ

နေရဆဲ။

"ဟား ... ဟား ... စီနီယာ အစ်ကိုဝမ်။ ဒီကောင်လေးက လျှာသာ အလုပ်လုပ်တာပါဗျာ။ သာမန် ထွင်မြတ်မှုလ အဆင့် ခုနစ် တစ်ယောက် ကိုတောင် အသေအလဲ ခုခံနေရတယ်။ ရှက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ"

ဓားနန်းတော် တပည့် တစ်ယောက်က ဝမ်ဟန်ကို အစီရင်ခံပါတယ်။

ဝမ်ဟန်လည်း စင်အထက် ကြည့်လို့ အတွေးနက် နေလေရဲ့ ...

"မင်းတို့ အားလုံး နားထောင်စမ်း။ နောက်တစ်ပွဲမှာ သူနဲ့ မင်းတို့ ထဲ က တစ်ယောက်ယောက်များ တွေ့ခဲ့ရင် အားကုန် ထုတ်သုံးပြီး တိုက်ခိုက်ပါ။ လုံးဝမလျော့နဲ့ ။ မသတ်နိုင်ခဲ့ရင်တောင် ခြေလက် တချို့ ဖြတ်လိုက်ရင် အဆင်ပြေတယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် လျှာပါဖြတ်"

ဝမ်ဟန် အသံက ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပါတယ်။

"နားလည်ပါပြီ စီနီယာ အစ်ကိုဝမ်"

"ဒါနဲ့ စီနီယာ အစ်ကိုဝမ် ... သူဒီတစ်ချိန်ကိုတောင် ကျော်နိုင်ပုံ၊ မလားပဲနော်။ စောထွက်သွားခဲ့ရင် ခက်ပြီ"

ဝမ်ဟန် အေးစက်စွာပဲ နှာတစ်ချက် ရှုံ့ပါတယ်။ တုံ့ပြန် စကားမဆို တော့။

"ကြည့်ရတာ စီနီယာ အစ်ကိုဝမ်ကို ကြောက်လို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိရှိနဲ့ စောထွက်ဖို့ ကြံနေတာဖြစ်မယ်"

ဒီလို ပြောရင်းလည်း ရယ်မောကြပါသေးတယ်။

အဲဒီချိန် စင်အထက်မှာ ဖန်းပေါင် မျက်လုံး ပြူးနေမိပါတယ်။ သူနား လည်ထားတဲ့ ဓားပညာ သဘောတရားက နက်ရှိုင်း ကျယ်ပြန့်ပါတယ်။

ဒါတွေ အကုန်အစင် ထုတ်သုံး နေတာတောင် ပြိုင်ဘက်ကို မနိုင်ဘူးပေါ့ ။ ပြိုင်ပွဲ အစကတည်းက သူ့ဓားချက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထုတ်သုံးရင် မူဂေါင်ချီက ထိပ်တိုက် မတွေ့ဘဲ နောက်ဆုတ်ပြီး လိုက်လျောညီထွေ ရှောင်တိမ်း သွားလေ့ရှိပါတယ်။

တစ်ဖက်လူ လက်ထဲမှာ သစ်ကိုင်း တစ်ခုသာ ရှိနေလေရဲ့ ။ သူ့ဘက်က အစစ အရာရာ သာနေသလိုပါ။ သို့ပေမဲ့ မူဂေါင်ချီရဲ့ စွမ်းပကားက အံ့မခန်းပါပဲ။ သူတိုက်ခိုက် လိုက်မှ သာ တစ်ဖက်မှာ လှုပ်ရှား တုံ့ပြန်ပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ အမြဲတမ်း သူ့ဓားချက်ထက် ပိုမြန်နေတတ်တယ်။

သူလည်း ဓားပညာ (၃)မျိုးပဲ ထုတ်သုံး နေသလို။ တစ်ဖက် လူကလည်း (၃)မျိုးသာ ထုတ်သုံးလေရဲ့ ။ ပြိုင်ဘက်ကို အလဲထိုးနိုင်မယ့် ဓားကွက် ထုတ်သုံးလိုက်တိုင်း ခြေတစ်လှမ်းစာ လောက်စောပြီး ကာကွယ် သွားနိုင်တာချည်းတဲ့ လား။

မူဂေါင်ချီက သူ့ကို အချိန်မရွေး အနိုင်ယူ သွားနိုင်တယ်လို့ တိုက်ပွဲတစ်လျှောက် အကြိမ် တော်တော်များများ ခံစားရပါတယ်။ အဲ... တကယ့်ဟာကွက်ကို တစ်ဖက်လူ ထောက်ပြသလို တိုးဝင်လာပေမယ့် မတိုက်ခိုက်ခဲ့ပါဘူး။ မမြင်သလိုကြီးသာ ခနေနီ ခနေနဲ့ ပြန်ဆုတ်သွား တတ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး ပြိုင်ဘက် မျက်နှာ အထက်မှာ ဉာဏ်ပညာ ကြီးမားသလို နားလည်လွယ်တဲ့ အပြုံးတစ်ဝက်ကို မြင်ရပါတယ်။ ထူးဆန်းတဲ့ အတွေးအချို့ ခေါင်းထဲ ပေါ်လာခဲ့ပါပြီ။

ပြိုင်ပွဲကို အပထားလိုက်ပြီး သူတဒဂ် တွေးကြည့် လိုက်ပါတယ်။ သူက ငါ့ကို လမ်းပြနေတာပဲ။ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့လှုပ်ရှားမှု အလိုက် တိုက်ခိုက်နေမိတယ်။ အဲဒီလို စဉ်းစားမိတဲ့ အခိုက် တစ်ချက် တုန်ခနဲ ဖြစ်

သွားပါတယ်။ မူဂေါင်ချီ ငါ့ကို ဓားပညာ အဆီအနှစ်တွေ သင်ပြ ပေးနေ တာလား။ အဲလို သိလိုက်ချိန် စိတ်ကို ဖြန့်ကျက် လိုက်ပါတယ်။

နောက်ဆုံး ဖန်းပေါင် ပိုင်နိုင်စွာ ပြုံးလာပါပြီ။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပဲ တိုက်ပွဲကို ပြန်စဖို့ အရှိန်ယူ လိုက်ပါတယ်။ အခုတစ်ခေါက် သူတိုက်ပွဲ တစ်လျှောက် ဆင်ခြင်မိတဲ့ ဓားအနှစ်သာရတွေ ထုတ်သုံး လာပါတယ်။ တိုက်ကွက်တိုင်း ပိုပြင်းထန် အားကောင်း လာခဲ့ပါပြီ။ ဟာကွက်တွေ လည်း မရှိတော့။

တကယ်လည်း ဂျန်ချန်က ဓားပညာ တာအိုကို ဖန်းပေါင် သိစေဖို့ တစ်ဖက်လှည့်နဲ့ အချိန်ဆွဲ သင်ပေးနေတာပါ။ ပိုပြီး တိတိကျကျ ပြောရရင် ဓားစွမ်းအားနဲ့ အစစ်အမှန် ဓားတာအို အဓိပ္ပာယ်ကို ဓားကွက်နဲ့ ရှင်းပြ သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

ဖန်းပေါင်က ဓားပညာအပေါ် တစ်ဘဝလုံး မြှုပ်နှံထားသည် မို့ ဂျန်ချန် ဆိုလိုရင်းကို နားလည်သွားခဲ့ပါပြီ။ တစ်ဖက်လူရဲ့ လှုပ်ရှားမှု အလျှင် အောက် အလိုက်သင့် စီးမျောရင်း ဉာဏ်အလင်းတွေ ခေါင်းထဲသွင်သွင် စီးဆင်း လာပါတယ်။

ဂျန်ချန် ပြုံးလိုက်ပါတယ်။ တစ်ဖက်လူ ဓားပညာ အနှစ်သာရ ဉာဏ် အလင်းတွေ ထိတွေ့ နိုင်သွားပြီလေ။ သူလိုချင်တဲ့ အနက် ပြည့်စုံသွားပြီ မို့ လက်ထဲက သစ်ကိုင်းက မြွေတစ်ကောင်လို ဖန်းပေါင် ဓားချက်တွေ အကြားကနေ တိုးဝင် သွားပါတယ်။

ရွပ် ...

ခဏချင်း ဖန်းပေါင် လက်မြို့ကို သစ်ကိုင်းကွေးလေး ချိန်ရွယ်မိ လျက်သား ဖြစ်နေချေပြီ တကား။

ဖန်းပေါင် အသွင်အပြင်က ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေသလို စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်နေဟန် ထင်ရပေမဲ့ အတွင်းထဲမှာ တော့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေပါတယ်။ နဂါးစာရင်းဝင်ဖို့ သူ့ဂရုမထားပါဘူး။ ဘာအဆင့် သတ်မှတ်ချက်လဲ။ မတပ်မက်။ မတိမ်းမှူး။

အခု တိုက်ပွဲကနေ ရလာတဲ့ ဉာဏ် အလင်းတွေကိုသာ ဆင်ခြင် တပ်မက်ပါတယ်။ ဓားပညာရဲ့ နောက်ထပ် တံခါးပေါက်ပေါင်း များစွာကို မြင်တွေ့လိုက်ရသူလို ခေါင်းထဲ အသိအမြင်တွေ တသွင်သွင် စီးဆင်းလာပါပြီ။ ဆယ်စုနှစ် (၂)ခု စာလောက် လေ့ကျင့်ရင်တောင် ကံကောင်းမှသာ ရလာနိုင်တဲ့ ဉာဏ်အလင်း တံခါးတွေ။ ဖန်းပေါင် ကျေနပ်စွာပဲ ဦးညွှတ်ပါတယ် ...

"ငါ ရှုံးသွားပြီ"

ဂျန်ချန် ပြုံးလို့ ခေါင်းညိတ်လေရဲ့ ...

"ကြီးမြတ်တဲ့ တာအို သဘောတရားတွေ အားလုံးက အရမ်း ရိုးရှင်းတယ်။ ဓားတာအိုမှာ သိပ်လောဘ ကြီးလွန်းရင် မင်းနက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း တူးဆွနိုင်ဖို့ မသေချာဘူး။ တစ်ကနေ နှစ်ကို မွေးဖွားတယ်။ နှစ်ကနေ သုံးကို မွေးဖွားတယ်။ သုံးကနေ သက်ရှိ အားလုံးကို မွေးဖွား လာရတယ် ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ပိုက်မိအောင် ကြိုးစားပါ။ ငါ့သိုင်းကွက်တွေ ကလည်း တစ်ကနေ နှစ်။ နှစ်ကနေသုံး။ အဲဒီကနေ တစ်ဆင့် သုံးကနေ အဆုံးမဲ့ ဓားလမ်းစဉ်သို့ အစဉ်လိုက် သွားနေတာပဲ။ ဓားနှလုံးသားက ရိုးရှင်းတယ်။ တစ် ... နှစ် ... သုံး ..."

လျှို့ဝှက် စကားတချို့ သူဖန်းပေါင် ဝိညာဉ် စိတ်အသိထဲ လျှပ်စီးတန်းလို ပို့လွှတ် လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ လျှပ်စီးတန်းလေးကနေ ဓားလမ်းစဉ် သဘောတရားတွေကို ပုံရိပ်ယောင် အဖြစ် ထင်ဟပ် ရှင်းလင်း စေ

ပါတယ်။ ဖန်းပေါင် ထပ်ဦးညွတ် လာပြန်ပါပြီ။

"သင်ပြပေးတာ ကျေးဇူး အများကြီးထင်ပါတယ် "

ဂျန်ချန် ပြုံးရင်းသာ အောက်ဆင်း လာလိုက်ပါတယ်။ သူက ဖန်းပေါင်ရဲ့ ဓားပညာ အပေါ် ဘဝနဲ့ ရင်းပြီး ရူးသွပ်တာရယ် ... ရိုးသားတာရယ် သဘောကျတာမို့ အနည်းအကျဉ်း သင်ပြလိုက်တာပါ။ သူဘယ်လောက်အထိ လျှောက်လှမ်းနိုင်မလဲ ဆိုတာကတော့ ကြိုးစားမှုနဲ့ ပါရမီအပေါ် မူတည်သည် ပေါ့။

"မူဂေါင်ချီ တတိယ အချိန်ကို တက်ခွင့်ရှိပါတယ်"

ကြေညာချက်အဆုံး ဝမ်ဟန် မကျေမချမ်း မဖြစ်မိတဲ့ အပြင် ပျော်ရွှင်သွားတဲ့ အငွေ့အသက် အချို့ကိုလည်း ရက်စက်တဲ့ မျက်ဝန်းအစုံမှာ မြင်တွေ့နိုင်ပါတယ်။ တစ်ဖက်လူ တစ်ဆင့် တက်လာတာကို မစိုးရိမ်ပါဘူး။ တတိယအချိန် မရောက်မှာ ကိုသာ ရင်ထဲ တွေးပူနေမိပါရဲ့ ။ လက်စားခြေဖို့ တတိယ အချိန်ထိ ရောက်မှ ဖြစ်မည်ကိုး။

"ဂျူနီယာ မောင်လေး ... ဘာလို့ သစ်ကိုင်းကို သုံးတာလဲ"

လင်ဘီအာ အတွေးနက် သွားပါတယ်။ သူမက ဂျန်ချန် ခွန်အားကို သိသည် လေ။ တစ်ဖက်လူကို ချက်ချင်း အနိုင်ယူပစ်လို့ ရပါတယ်။ ဂျန်ချန်လည်း အထူးတလည် မရှင်းပြတော့ပါဘူး။ အသာပြုံးလို့ သာ နေလိုက်ပါတယ်။

တော်ဝင် ဆေးနန်းတော် အာဏာစိုး နယ်မြေက ဘုရင် လေးပါးက အစောထဲက တတိယအချိန် ဝင်ခွင့် ရပြီးသားပါ။ နောက်တစ်လှည့်က ပိုပြီး ပြိုင်ဆိုင်မှု ပြင်းထန် လာပါတော့မယ်။ နင်းချောင် အသက်ကို ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်မိပါရဲ့ ။

"ဂျူနီယာ ညီငယ် ဝေါင်ဇီဖန်း ပါလာရင် ကောင်းမယ်။ ဒုတိယ အချီ တောင် သိပ်ခက်တာ။ ဇီဖန်းက အနည်းဆုံး ထွဋ်မြတ်မူလ အဆင့်ကိုး နား ကပ်နေပြီ မို့လား။ အဲဒီ မူဂေါင်ချီ ..."

ရှန်ချင်းဟု န် တစ်ယောက် နင်းချောင်ကို ကြည့်လာပါတယ်။

"ဂျူနီယာ ညီငယ်နင်း ... နန်းတော် ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အစီအစဉ် တိုင်းက အကြောင်းရင်း ရှိတယ်။ မင်းနဲ့ ငါတို့ တွေက အမိန့်ကို လိုက် နာရုံပဲ"

ဂျင်မိုဘိုင်လည်း နှုတ်ခမ်း တသပ်သပ် ဖြစ်နေပေမဲ့ ထုတ်မပြော တော့ဘဲ ငြိမ်ကျသွားပါတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခု သိနေသလိုပါ။
